

Δ Ι Σ Τ Ι Χ Α

Ἀγράμπελν σ' ἔχαϊδενα, μὰ τώρα εἶσαι πλατάνι
Κι' ὡς τὰ ψηλά σου τὰ κλαριά τὸ χέρι μου δὲν φτάνει.

Ποῖος τὸ πιστεύει φυλακὴ πῶς εἶν' τὰ δυό σου μάτια;
Μὰ εἶναι σὲ χώραις φυλακαῖς ποῦ φαίνονται παλάτια.

Γλυκὰ ἐκυλοῦσεν ἡ ζωὴ ὡσὰν τὸ ποταμίκι
Μιὰ ἡμέρα ἐλούσθη ἡ ἀγάπη σου κι' ἐγένικεν φαρμάκι.

Μοιάζει καιρὸν ἡ ἀγάπη σου ποῦ μπιστεμὸ δὲν ἔχει,
Π' ὅταν ἀστράφτει δὲν βροντᾶ, κι' ὅταν βροντᾶ δὲν βρέχει.

Πῶς ἔχεις πετρίνη καρδιά καὶ τοῦτο δὲν σοῦ πιάνει
Γιατί εἶναι πέτρα ποῦ ἂν σχισθῆ, λαμπρὸ διαμάντι βγάνει.

Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Ἰταλίας Λ. Βόδιο ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος στατιστικὴν τῆς Ἰταλίας, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν ἀριθμούς τινας.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας περὶ τὰ τέλη τοῦ 1889 ἀνήρχετο εἰς 30,947,306 κατοίκους. Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξήγαγεν ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1881, ἣτις κατέδειξε πληθυσμὸν 28,459,268, καὶ τὴν ἔκτοτε ἐτησίαν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ, καθ' ἣν αἱ γεννήσεις ὑπερτεροῦσι τοὺς θανάτους κατὰ 10—12 ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἂν ἀφαιρεθῆ ὁ τῶν ἔκτοτε μεταναστεύσεων εἰς ξένας χώρας, ὁ μόνιμος πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 30,000,000.

Αἱ μεταναστεύσεις τῶν Ἰταλῶν εἶνε δύο εἰδῶν, αἱ πρόσκαιροι καθ' ἃς καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναχωρεῖ ἀριθμὸς ἐργατῶν καὶ χειρωνακτῶν εἰς Γαλλίαν, Ἑλβετίαν, Αὐστρίαν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν καὶ αἱ διαρκεῖς, εἰς Ἀμερικὴν, αἵτινες ἠῤῥῆσαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Κατὰ τὸ 1882 ἀνεχώρησαν εἰς Ἀμερικὴν 66,000 ἄτομα, τῷ 1886 85,000, τῷ 1887 128,000, καὶ τῷ 1888 196,000. Τὸ 1889 παρουσιάζει ἐλάττωσιν εἰς 113,000 τὸ 1891 δὲ αὐξήσιν καταπληκτικὴν.

ὑπὸ τὴν ἔποσιν τῆς ὑγεινῆς δὲν φαίνεται ἡ Ἰταλία ἐν μεγάλῃ προόδῳ· οἱ πυρετοί, ἡ μάλαρια, νόσοι προσερχόμεναι ἐκ τῆς μολυσματικῆς καταστάσεως τοῦ ἐδάφους εἰς τινα διαμερίσματα, φέρουσι μεγάλας καταστροφάς· τῷ 1888 ἀριθμοῦνται θύ-

ματα 15,987, ἦτοι 5,2 ἐπὶ 10,000 κατοίκων. Οἱ ἐκ τῆς εὐλογίας θάνατοι ὑπερτεροῦσι τοὺς ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ τῆς Εὐρώπης. Τῷ 1888 ἠρίθμουν 18,110 ἦτοι 59.4 ἐπὶ 100,000 κατοίκων. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐκ ταύτης θανάτων εἶνε 34, ἐν Ἑλβετίᾳ 0,6, ἐν Σκωτίᾳ 0,3. Νόμος πρὸς ὑποχρεωτικὸν ἐμβολιασμὸν ἐξεδόθη μόνον τῷ 1888.

Ὡσαύτως οἱ περὶ καθαριότητος νόμοι δὲν τηροῦνται ἀκριβῶς. Λεπτομέρεια περίεργος σημειοῦται ἀριθμοῦ 4,922 δήμεων οἰκουμένων ὑπὸ 1,149,227 κατοίκων, ἐν οἷς ὀλίγα μόνον οἰκίαι ἔχουσι ἀποπάτους. Εἰς τοῦτο ἄς προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἐν Ἑλλάδι εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τῶν χωρίων ὁ ἀπόπατος εἶνε ἀγνωστος, ἐκτελούντων τὸ ἔργον τῆς καθαριότητος τῶν χωρίων, τῶν ὀρνίθων καὶ τῆς βροχῆς.

Ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει ἡ Ἰταλία ἔκαμε σημαντικὰς προόδους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐδιπλασιάσθη ἐν διαστήματι μιᾶς τριακονταετίας· τῷ 1861—1862 ἦτο 1,003,674 τῷ 1887—1888 ἀνῆλθεν εἰς 2,307,982. Οὐχ ἦτον ἡ Ἰταλία καθυστερεῖ ὡς πρὸς τοῦτο ἄλλων πολιτισμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπὶ 100 κατοίκων εἶνε 7.51. Ἐν Γαλλίᾳ (1888) εἶνε 14.49. Ἐν Πρωσσίᾳ (1886) 17.83. Ἐν Ἀγγλίᾳ (1889) 16.39. Ὁ νόμος τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας δὲν ἐφηρμόσθη καθ' ὅλοκληρίαν. Ἀναλφάβητοι ἐν τῇ στατιστικῇ τοῦ 1888 σημειοῦνται 42.98 τοῖς 100. Ἡ μέση ἐκπαίδευσις καὶ ἡ τεχνικὴ εἶνε μᾶλλον προηγμένη. Ἡ δαπάνη τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἀνέρχεται εἰς 8,785,584 φράγκα, δαπανώμενα ὑπὲρ 17 πα-